

Titel: Martin Zadecks forunderlige og merkværdige Spaadom, om det ottomanniske eller tyrkiske Riges totale Undergang, og Europas eller Christenhedens florerende Tilstand i Fremtiden, [...] Oversat efter det Baseler-nyrnbergiske Exemplar og confereret med den Danziger Copie. 1770.

Citation: "Martin Zadecks forunderlige og merkværdige Spaadom, om det ottomanniske eller tyrkiske Riges totale Undergang, og Europas eller Christenhedens florerende Tilstand i Fremtiden, [...] Oversat efter det Baseler-nyrnbergiske Exemplar og confereret med den Danziger Copie. 1770.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15, ?, 1770*, s. 8. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_015-shoot-w1_015_001d_p8_bZONE1430788/facsimile.pdf (tilgået 27. juni 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg gaar hen og hviler, paa det jeg kan staae op i min Deel ved Dagens Ende.

Et udbeder jeg mig af Eder, mine Venner! det er at I aabenbarer Verden denne merkvaerdige Spaadom. Jeg har ikke kundet fortie den. Enhver iblant Eder, mine Venner, søger stittig efter den forborgene hemmelige Skat, den samme Skat, i hvilken alle Bisdoms og Erkiendelses Skatte ligge skjulte. Hvem som finder den, han finder Livet og fuld Fornoyelse.

Paa det at I skulde kunde mærke at min Spaadom bærer Sandhedens Stempel, saa vil jeg endnu engang 2 Dage efter min Død igientage og bekræfte samme.

Han døde altsaa om Aftenen Kloffen 9 den 20 December 1769; thi da han Kloffen henimod 8 havde fuldendt sin Spaadom, saa laae denne Martin Zadeck i en stille Slum, indtil han endelig efter en Times Forlob sagde Verden god Nat. Han døde, som allerede forhen er bleven sagt, ikke langt fra Solothurn i Sveys den 20 Dec. 1769 i en slet Hytte. Den 22 Dec. Kloffen 9 om Aftenen blev han levende igjen, han stod op af sin Ligkæng, kom ind i Stuen, satte sig ned og fortalte sine tilstædeværende Venner endnu en Gang den hele Spaadom. Endelig henimod 11 om Aftenen begyndte han at sukke, og efterat han endnu havde bedet nogle korte Bønner, saa faldt han ligesom i en Slum og sank ned til Jorden.